

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)

Opis przedmiotu

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Pilotaż i przewodnictwo turystyczne	
URAD_TiR_P_I_ST_(4)_OiORT_C1A-2_Pilotaż i przewodnictwo turystyczne			Touristpilotage and guidance	
Język wykładowy		polski		
Rok akademicki		2019/2020		
Kierunek w zakresie		Turystyka i rekreacja		
		Organizacja i obsługa ruchu turystycznego		
Poziom studiów		studia pierwszego stopnia		
Profil studiów		praktyczny		
Forma studiów		studia stacjonarne		
Semestr / semestry		III		
Przynależność do grupy zajęć		C 1A. Grupa zajęć obieranych w zakresie: Organizacja i obsługa ruchu turystycznego - zajęcia obowiązkowe		
Status przedmiotu		obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	15 [h]	3 ECTS
		Ćwiczenia	30 [h]	
		
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	kształtuje umiejętności praktyczne (profil praktyczny)		2 ECTS
	z dyscypliną	nauki o zarządzaniu i jakości inżynieria lądowa i transport nauki o Ziemi i środowisku		1 ECTS 0 ECTS 2 ECTS
Forma nauczania		tradycyjna - zajęcia zorganizowane w Uczelni		
Wymagania wstępne				
Jednostka prowadząca		Zakład Logistyki i Marketingu, Zakład Ekotechnologii Kolagenu i Tłuszczów		
Koordynator		dr inż. Władysław Myjak		
Osoby prowadzące		dr inż. Władysław Myjak		
Adres strony internetowej pjo		www.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		w.mviak@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	Celem modułu jest przekazanie wiedzy na temat roli pilota i przewodnika turystycznego w obsłudze ruchu turystycznego oraz zapoznanie studentów z warsztatem zawodowym pilotów wycieczek i przewodników turystycznych w ujęciu praktycznym.
Treści programowe:	<p>WYKŁAD [W1]</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Funkcje i zadania pilota wycieczek oraz przewodnika turystycznego w systemie obsługi ruchu turystycznego – 1 h. 2. Prawne uwarunkowania pracy pilota wycieczek i przewodnika turystycznego w Polsce i poza granicami kraju – 1 h. 3. Motywy podróży turystycznych; potrzeby artykułowane w związku z podróżą oraz w trakcie podróży turystycznej – 1 h. 4. Grupa turystyczna – specyfika i mechanizmy funkcjonowania; rodzaje grup turystycznych; konflikt w grupie turystycznej – 1 h. 5. Zasady obsługi różnych rodzajów imprez turystycznych ze szczególnym zwróceniem uwagi na: <ol style="list-style-type: none"> a) rodzaj transportu: imprezy autokarowe, imprezy lotnicze, turystyka piesza (rajdy i in.); b) sposób organizacji: impreza objazdowa, impreza pobytowa, impreza specjalistyczna; c) motyw podróży: impreza wypoczynkowa, impreza poznawcza, impreza specjalistyczna – 1 h.

	<p>6. Technika prowadzenia wycieczek w górach – 1 h. 7. Technika prowadzenia wycieczek w miastach – 1 h. 8. Formy i zasady interpretacji dziedzictwa w pracy przewodnika turystycznego i pilota wycieczek – 1 h. 9. Komunikacja interpersonalna w obsłudze grup turystycznych – 1 h. 10. Warsztat pracy pilota wycieczek i przewodnika turystycznego (gromadzenie informacji, techniki prezentacji informacji) – 1 h. 11. Współpraca pilota wycieczek z kontrahentami (baza noclegowa, atrakcje turystyczne) – 1 h. 12. Sytuacje trudne (awaryjne) w obsłudze grup turystycznych i sposoby ich rozwiązywania – 1 h. 13. Biuro podróży a pilot wycieczek i przewodnik turystyczny – prawne i organizacyjne zasady współpracy – 1 h. 14. Regulamin imprezy turystycznej i wymogi związane z uczestnictwem w wyjeździe (zdrowotne, środowiskowe, kulturowe) – 1 h. 15. Omówienie trasy wyjazdu i przygotowanie zadań dla studentów – 1 h.</p> <p>ĆWICZENIA [PP, U1, U2, U3, U4, K1, K2] Na ćwiczeniach realizowane są praktyczne przykłady zgodnie z planem wykładów w liczbie 2 godzin na każdą 1 godzinę wykładu.</p> <p style="text-align: right;">Suma 30 h</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<ul style="list-style-type: none"> – metody podające (wykład informacyjny) – metody problemowe (wykład problemowy, wykład konwersatoryjny), – metody aktywizujące (metoda przypadków, metoda sytuacyjna, dyskusja dydaktyczna), – metody eksponujące (prezentacja multimedialna), – metody praktyczne (ćwiczenia rachunkowe z wykorzystaniem programów komputerowych, zajęcia warsztatowe).
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest osiągnięcie wszystkich wymaganych efektów uczenia się określonych dla danego przedmiotu. Uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich form zajęć wchodzących w skład danego przedmiotu jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi. Sposób obliczenia oceny końcowej z przedmiotu określa regulamin studiów.</p> <p>Sposób obliczania oceny z poszczególnych form zajęć przedstawia się następująco:</p> <ul style="list-style-type: none"> – wykład (weryfikowana jest wiedza W1) – na podstawie kolokwium zaliczeniowego, – ćwiczenia (weryfikowane są umiejętności U1, U2, U3, U4 i kompetencje K1, K2) – na podstawie kolokwium zaliczeniowego. <p>Ocena wg skali 2-5.</p>

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie prawne uwarunkowań pracy pilota wycieczek i przewodnika turystycznego w Polsce i poza granicami kraju, zakresu obowiązków pilotów wycieczek i przewodników turystycznych oraz specyfiki obsługi grupy turystycznej	K_WG12	wykład	egzamin	Kolokwium pisemne, 5-10 pytań otwartych
U1	Potrafi opracować program imprezy turystycznej o charakterze poznawczym i specjalistycznym oraz poprowadzić wycieczkę pełniąc funkcje pilota i	K_UW09	ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Kolokwium pisemne, 5-10 pytań otwartych

	przewodnika grup turystycznych				
U2	Potrafi pozyskiwać informacje przyrodnicze, historyczne, kulturowe, gospodarcze i inne niezbędne do realizacji programu wycieczki, potrafi wykorzystać dostępne źródła informacji, w tym mapy	K_UW03	ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Kolokwium pisemne, 5-10 pytań otwartych
U3	Potrafi ocenić własne umiejętności w zakresie pilotażu i przewodnictwa turystycznego	K_UW08	ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Kolokwium pisemne, 5-10 pytań otwartych
U4	Potrafi przekazywać turystom specjalistyczne informacje o atrakcjach turystycznych, dobierać metody, materiały i narzędzia (m.in. mapy, urządzenia nawigacyjne itd.) niezbędne do wykonywania zadań zawodowych	K_UW03	ćwiczenia	zaliczenie pisemne	Kolokwium pisemne, 5-10 pytań otwartych
K1	Ma świadomość problemów związanych z obsługą grup turystycznych oraz nabywa podstawowe umiejętności w zakresie ich rozwiązywania	K_KK04	ćwiczenia	zaliczenie ustne	dyskusja
K2	Ma świadomość konieczności podnoszenia kompetencji zawodowych	K_KK01	ćwiczenia	zaliczenie ustne	dyskusja

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe

Literatura podstawowa:

1. Czerwiński J., Podstawy turystyki, Wyd. CeDeWu Sp. z o.o 2015.
2. Gołębski G., Vademequm pilota grup turystycznych, Wyd. AE w Poznaniu, Poznań, 2004
3. Jarosz E., Vademequm pilotażu wycieczek i obsługi turystycznej, Wrocław-Katowice, 2002.
4. Kruczek Z. (red.), Kompendium pilota wycieczek, Proksenia, Kraków, 2009
5. Kruczek Z. (red.), Obsługa ruchu turystycznego. Proksenia, Kraków 2008.
6. Kruczek Z. (red.), Pilotaż i przewodnictwo - nowe wyzwania, Materiały z II forum Pilotażu i Przewodnictwa, Wyd. Proksenia, Kraków, 2005.
7. Kruczek Z. (red.), Pilotaż i przewodnictwo w krajach Unii Europejskiej. Materiały z III Forum Pilotażu i Przewodnictwa, Wyd. Proksenia, Kraków, 2008.
8. Kruczek Z., Wajdzik M., Metodyka i technika pracy pilota - rezydenta, Proksenia, Kraków, 2009.
9. Kruczek Z., Zdebski J., Metodyka organizowania wycieczek i imprez górskich, Wydawnictwo PTTK - Kraj, Biblioteka turysty górskiego, 1990.
10. Leszka G., Podstawy turystyki, wyd. WSiP 2013.
11. W. Kurek, Turystyka. PWN, Warszawa 2007.

Literatura uzupełniająca:

1. Bielec G., Półtorak W., Warchoń K., 2011. Zarys teorii i metodyki rekreacji ruchowej. Proksenia, Uniwersytet Rzeszowski.
2. Dobrowski A., (red.), Zarys teorii rekreacji ruchowej. WSE ALMAMER, AWF Warszawa 2006.
3. Gaworecki W.W., Turystyka, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2010.
4. Jarosz-Lesz A., Kompendium pierwszej pomocy i ochrony zdrowia w turystyce, wyd. zgodne z zaleceniami European Resuscitation Council, Pracownia Psychoprofilaktyki, Katowice, 2002.
5. Kielbasiewicz-Drozdowska I., Siwiński W., Teoria i metodyka rekreacji, AWF Poznań 2002.
6. Kruczek Z., Kurek A., Nowacki M., Krajoznawstwo. Zarys teorii i metodyki, Proksenia, Kraków, 2007.
7. Kruczek Z., Metodyka krajoznawstwa, AWF, Kraków, 1996.
8. Kruczek Z., Polska. Geografia atrakcji turystycznych, Proksenia, Kraków 2009.
9. Łęcki W. (red.), Kanon krajoznawczy Polski, Wydawnictwo PTTK "Kraj", Warszawa, 2005.
10. Merski J., Warecka J., Turystyka kwalifikowana. Turystyka aktywna, Wyd. Druktur Warszawa 2009.
11. Michalczak W., Zasady organizacji imprez turystyki krajoznawczej [w:] Toczek-Werner S. (red.): Podstawy rekreacji i turystyki. AWF, Wrocław, 2002.
12. Ożdżyński J., Organizacja imprez rekreacyjnych. [w:] Kielbasiewicz-Drozdowska I., Siwiński W. (red.): Teoria i metodyka rekreacji, AWF, Poznań. 2001.
13. Podstawy prawne bezpieczeństwa imprez sportowych, Polska Korporacja Menedżerów Imprez Sportowych, Warszawa, 1998.
14. Ryba B., Organizacja Imprez Sportowych, Praca zbiorowa, Polska Korporacja Menedżerów Sportu. Warszawa 1998
15. Siwiński W., Pluta B., (red.), Teoria i metodyka rekreacji, AWF, Poznań 2010.

16. Sołtysik M., Zasady organizacji imprez rekreacyjnych. [w:]Toczek-Werner S. (red.): Podstawy rekreacji i turystyki. AWF, Wrocław, 2002.
17. Strugarek J., Organizacja i prowadzenie imprez sportowych, rekreacyjnych i turystycznych. UAM, Poznań. 2007.
18. Toczek-Werner S. (red.), Podstawy rekreacji i turystyki. AWF we Wrocławiu 2007.
19. Ustawa o usługach turystycznych + akty wykonawcze.
20. Zarzycki P., Zasady organizacji imprez turystyki kwalifikowanej, [W:] Toczek-Werner S. (red.): Podstawy rekreacji i turystyki, AWF, Wrocław, 2002.

Pomoce

Komputer, program MS Excel, rzutnik multimedialny

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w wykładach	X	X	15 [h]
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	X	12 [h]	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych / projektowych / warsztatowych	X	X	30 [h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	10 [h]	X
Udział w konsultacjach	1 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	X	5 [h]	X
Udział w egzaminie /zaliczeniu	2 [h]	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	3 [h]/0,2 ECTS	27 [h]/ 1ECTS	45 [h]/ 1,8 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	3 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi
<p>W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.</p> <p>Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.</p>